

FITZCARRALDO

Saksan liittotasavalta/Peru, 1982

Klaus Kinski nähdään yhdessä ikonisimmissa rooleistaan Sweeney Fitzgeraldona – miehenä, joka on päättänyt rakentaa oopperatalon keskelle viidakkoa hinnalla millä hyvänsä. Fitzcarraldon suuruudenhullut suunnitelmat myrkyttävät hänen ja työläisinä toimivien alkuperäisasukkaiden välit kohtalokkain seurauksin.

Werner Herzog *Fitzcarraldo* on ohjaajan yksi keskeisimpiä ja arvostetuimpia töitä. Fitzcarraldon tarinasta löytyy monia yhtymäkohtia Herzogiin itseensä ja elokuvan tekemiseen. Elokuvan kuvaukset olivat niin tapahtumarikkaat, että niistä on tehty kaksi dokumenttielokuvaa; *Burden of Dreams* (1982) sekä Herzogin itse ohjaama teos *Klaus Kinski, Rakas vihollinen* (1999).

FITZCARRALDO (Wikipedia)

Fitzcarraldo on [Werner Herzogin](#) vuonna 1982 valmistunut [elokuva](#), jossa pääosaa esittää [Klaus Kinski](#). Tarinan päähahmo [irlantilainen](#) Brian Sweeney Fitzgerald (Fitzcarraldo) on innokas [oopperanystävä](#), jolla on suuruudenhullu haave. Tositarinaan perustuva elokuva kuvaa tämän yhden miehen sinnikästä taistelua unelmiensa ja haaveittensa puolesta.

Irlantilainen liikemies omistaa jäätehtaan 1900-luvun alun [Perussa](#) ja haaveilee oopperan perustamisesta [Amazonin](#) yläjuoksun pikkukaupunkiin. Hän saa idean, että jos läheiselle jokialueelle saisi viedyksi jokilaivan, hän voisi sen avulla ansaita rahat oopperaa varten. Todellisen elämän Fitzgerald vei laivan joelle osina, mutta Herzogin tarinassa laiva raahataan kokonaisuudessaan korkean kannaksen yli.

[*The New York Timesin*](#) kriitikot valitsivat *Fitzcarraldon* vuonna 2004 yhdeksi kaikkien aikojen tuhannesta parhaasta elokuvasta.

FITZCARRALDO (Paul Taylor/Time Out London 17.11.2011)

Though there was a distinct possibility that the much-publicised and characteristically fraught production saga of Herzog's movie would overshadow the completed film itself, it turned out to be some kind of appropriately eccentric and monumental marvel.

Operatic excess is both the subject and the keynote, as Kinski's visionary Irish adventurer obsessively hatches grandiose schemes to finance a dream of bringing Caruso and the strains of Verdi to an Amazon trading-post. Staked by loving Molly, a madam (Cardinale), he pilots the resurrected tub 'Molly-Aida' down an uncharted tributary in search of untapped rubber, wooing the fierce natives with gramophone arias before securing their inexplicable collaboration in the ludicrous task of hauling the ship manually over a hill towards a parallel waterway.

Overcoming his own disparaged image as an inspired madman, Herzog charts an ironically circular course around an indulged, benevolent Aguirre; perversely illuminates colonialism with surrealism; and demonstrates once again in his always suspect yet somehow irresistible way that 'only dreamers move mountains'.